

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, [http:// www.kp.org.pl](http://www.kp.org.pl)

Świebodzin, 18 maja 2015 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku

dotyczy: plan zadań ochronnych Białogóra PLH220003

W związku z projektem zmiany planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Białogóra PLH220003, przedstawiam następujące stanowisko:

1. Zgodnie z art. 28 ust 5 zdanie ostatnie ustawy o ochronie przyrody, plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt. Ustawodawca przyjął, że plan zadań ochronnych sporządza się na czas określony, a przed upływem tego czasu można go zmienić tylko w okolicznościach określonych ustawą. Intencją takiego zapisu była ochrona trwałości ustanowionego planu. Przepis ten uniemożliwia dokonanie zmiany planu zadań ochronnych z innych przyczyn, jak również ujęcie w zarządzeniu zmieniającym zmian wynikających z innych przyczyn.

Ewentualnie, dopuszczalna mogłaby być zmiana mająca na celu usunięcie takich wad prawnych aktu prawa miejscowego, które mogłyby prowadzić do jego uchylecia. Niedopuszczalne są jednak inne zmiany.

Uważamy że przedstawiona propozycja zmiany zarządzenia wykracza poza ten zakres, a tym samym jest niezgodna z delegacją ustawową do zmiany PZO.

2. Uwagi Ministerstwa Środowiska są przesłanką do sporządzenia i ustanowienia planu ochrony dla obszaru, po wykonaniu prac uzupełniających stan wiedzy. W planie ochrony bezsprzecznie można zawrzeć warunki dotyczące gospodarki wodnej i gospodarki przestrzennej, które są potrzebne dla ochrony obszaru, a których ujęcie w PZO kwestionuje Minister. Wnosimy więc o wskazanie potrzeby sporządzenia planu ochrony, w ciągu 5 lat.
3. Nasze doświadczenia wskazują, że dla ochrony siedlisk hydrogenicznych niewystarczający jest stopniowy proces spontanicznego zarastania rowów. Nawet zarosnięte rowy, przez większość roku nie prowadzące wody, zwykle odprowadzają wodę w okresie wiosennym, co negatywnie wpływa na roczny bilans wodny siedliska.
Dla prawidłowej oceny stanu siedlisk hydrogenicznych w zakresie uwodnienia, konieczna jest natomiast instalacja urządzeń rejestrujących poziom wody przez cały rok w sposób ciągły (np. raz na dobę). Okazjonalna ocena uwodnienia przewidziana w metodykach GIOS nie daje obrazu o zmienności uwodnienia w ciągu roku i tym samym

nie jest wystarczająca dla oceny prawidłowości lub nieprawidłowości warunków wodnych siedliska.

Wnosimy więc o uzupełnienie działań ochronnych o zablokowanie (a nie tylko dopuszczenie do spontanicznego zarastania) rowów odwadniających, oraz o ciągle monitorowanie uwodnienia, a nie tylko monitoring metoda GIOŚ raz na kilka lat.

4. W stosunku do poprzedniego brzmienia zarządzenia, przy działaniu polegającym na dopuszczeniu do zarastania i zamulania się rowów, dopisano wyjątek „za wyjątkiem przeciwdziałania sytuacjom zagrożenia bezpieczeństwa ludzi lub mienia”. Zmiana ta nie wynika ani z wymogów legislacyjnych (uwag MŚ), ani z potrzeb ochrony siedliska. W dodatku podważa ona sens merytoryczny przepisu, gdyż zazwyczaj każde odmulanie i odnawianie rowów ma na celu jakąś „ochronę mienia” (zapobieganie „podtopieniom”, rzekomo „zbyt wysokiemu” uwilgotnieniu). Zapisanie takiego wyjątku w planie zadań ochronnych obszaru Natura 2000 jest niezgodne z przepisami prawa dotyczącymi obszarów Natura 2000 – wykonanie działań niekorzystnych dla ochrony obszaru, ale wynikających z potrzeby ochrony życia lub ze znaczącej i koniecznej potrzeby ochrony mienia ludzkiego jest możliwe, lecz w trybie określonym przez art 6.4 dyrektywy siedliskowej, do prawa polskiego transponowany jako art 34 ustawy o ochronie przyrody. Nie można więc przesądzać tego a priori. Wnosimy o pominięcie wskazanego fragmentu.

5. Odnośnie załącznika 4, uważamy, że tu należy określić specyficzne dla obszaru cele dla poszczególnych siedlisk i gatunków. Aby cele były weryfikowalne i mierzalne, powinny opisywać stawiany za cel stan siedlisk/gatunków w możliwy do weryfikacji sposób, w szczególności określając konkretne wartości parametrów i wskaźników, a nie tylko odnosząc się do ocen stanu ochrony FV, U1 i U2. Mogą i powinny odnosić się także do elementów nie charakteryzowanych ogólnopolskimi wskaźnikami monitoringowymi, np. do występujących w obszarze gatunków typowych dla poszczególnych siedlisk, ich gatunków typowych, powiązań ekologicznych itp.

Dla siedlisk wydmyowych i wydmywo-leśnych, elementem celu powinno być m. in. (zwłaszcza, gdy chce się usunąć zapisy dotyczące przedmiotowych treści z listy działań ochronnych):

- zachowanie naturalnego charakteru plaży i niezakłóconych procesów eolicznych na niej (bez stałych ani tymczasowych elementów infrastruktury) jako źródła zasilania piaskiem;
- wykluczenie antropogenicznej eutrofizacji i zanieczyszczenia;
- wykluczenie penetracji ludzkiej poza miejscami przejściami wyznaczonymi,

Dla borów bażynowych (2180), cel powinien obejmować ograniczenie antropopresji, w szczególności poprzez wyłączenie części działki nr 361 na odcinku od południowo – zachodniej granicy działki ewidencyjnej 23/1 do południowo- wschodniej granicy działki 9/1 z kategorii drogi publicznej oraz użytkowania.

6. Należy uzupełnić PZO o wskazania do zmian studium zagospodarowania przestrzennego – poprzez zapisanie w studium konieczności dostosowania zagospodarowania przestrzennego do potrzeb ochrony siedlisk w obszarze Natura 2000, w tym w szczególności:
 - wyłączenia z kategorii drogi publicznej oraz z użytkowania części działki nr 361 na odcinku od południowo – zachodniej granicy działki ewidencyjnej 23/1 do południowo- wschodniej granicy działki 9/1,
 - braku możliwości lokalizacji infrastruktury (w tym tymczasowych budowli i tymczasowych obiektów budowlanych) na plażach.

Dodatkowo, w opinii Klubu Przyrodników, należałoby w studium określić i wskazać, jako istotne uwarunkowanie zagospodarowania przestrzennego, maksymalną pojemność przyrodniczą plaż w Białogórze, zarówno w aspekcie dziennym, jak i w ciągu całego sezonu – tj. liczbę ludzi, jaka może korzystać z plaż (biorąc pod uwagę lokalizację dojść do plaż, których sieć nie powinna być rozwijana, a może powinna być ograniczona) nie powodując negatywnego oddziaływania na przyrodę (nie tylko na przedmioty ochrony Natura 2000), ani nie powodując dyskomfortu przez międzyludzkie oddziaływania wzajemne i poczucie „zatłoczenia”. Należy też wskazać potrzebę zachowania odcinków plaży o niskim stopniu antropopresji (co najwyżej okazjonalnie penetrowanych przez ludzi) – na wsch. od Białogóry aż do ujścia Piaśnicy w Dębках oraz na zach. od Białogóry po Lubiatowo.

W/w uwarunkowania i potrzeby są istotnym uwarunkowaniem zagospodarowania przestrzennego, ponieważ powinny rzutować w szczególności na kształtowanie zabudowy w Białogórze oraz na kształtowanie sieci dróg publicznych i miejsc postoju pojazdów, a także przejść na plażę.

Planowanie przestrzenne Białogóry powinno nastąpić w formie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniającego w/w uwarunkowania, w szczególności ograniczającego rozwój zabudowy (i miejsc noclegowych) w Białogórze, a także nie prowadzącego wzmożonej antropopresji przez lokalizację dróg i miejsc parkingowych.

7. W ocenie skutków regulacji zbyt pochopnie uznano, że zarządzenie nie narusza przepisów dyrektywy siedliskowej.

W naszej ocenie, zarządzenie w wersji zaproponowanej przez RDOŚ nie jest wystarczające do realizacji obowiązków wynikających z art 6.2 i art 6.1 dyrektywy siedliskowej, a wobec braku w systemie prawa polskiego innych środków skutecznej realizacji tych obowiązków, fakt ten stanowi naruszenie wskazanych przepisów dyrektywy.

W celu uzyskania rzeczywistej zgodności z przepisami w/w dyrektyw konieczne jest co najmniej skorygowanie projektu w sposób wskazany wyżej.

z poważaniem